

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30S/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5020200232
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5020200232.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vargovej a členov senátu JUDr. Zuzany Krivdovej a Mgr. Silvie Tisovej, v právnej veci žalobcu: B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. č. XXXX/XX, J., práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Macaláková & partners s.r.o., so sídlom J. Milca č. 11, Žilina, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Vysokoškolákov č. 8556/33B, Žilina, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ Q. B., bytom J., V. č. XXXX/X, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Kvetoslava Kolínová, s.r.o., so sídlom Žilina, Kálov č. 1, 2/ Q. O., bytom J. - O. R., O. C. č. XXX/XX, 3/ E. O., bytom J. - O. R., G. M. č. XXX/X, 4/ B. M., bytom XXX XX V. č. XXX, 5/ Q. M., bytom J. - O. R., G. M. č. XXX/X, 6/ M. I., bytom J., B. č. XXXX/XX, 7/ T. O. I., bytom A. č. XX, Y. republika, 8/ E. E., bytom J. - O. R., O. C. č. XXX/XX, 9/ Y. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. - A. C., I. č. XXXX/XX, 10/ Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdkova cesta č. 36, Bratislava, 11/ T. A., bytom J., A. č. XXXX/XX, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č: OU-ZA-OVBP2-2020/024826-002 zo dňa 21.05.2020, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného úradu Žilina, odboru výstavby a bytovej politiky č: OU-ZA-OVBP2-2020/024826-002 zo dňa 21.05.2020 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania v celom rozsahu.

III. Ďalším účastníkom v rade 1/ - 11/ náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Správny orgán prvého stupňa - Mesto Žilina, Stavebný úrad rozhodnutím Č. s.: 1065/2020-1603/2020-OSP-PA zo dňa 16.01.2020, ako stavebný úrad príslušný podľa § 117 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) a zákona č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a vyššie územné celky, v spojenom územnom a stavebnom konaní preskúmal podľa § 37 a § 62 stavebného zákona žiadosť o stavebné povolenie, ktorú dňa 08.02.2019 podala a dňa 22.07.2019 doplnila Q. B. (poznámka súdu: ďalšia účastníčka v rade 1/) a na základe tohto preskúmania vydalo s poukazom na ust. § 39, 39a a § 66 stavebného zákona stavebné povolenie na stavbu „Novostavba rodinného domu, prípojky inž. Sietí, žumpa Žilina - Považský Chlmec“ (ďalej len „stavba“) na pozemku register „C“ parc. č. 358/1 (rodinný dom, žumpa, vsaky), 349, 353 (prípojka vody) v katastrálnom území O. R.. Stavebný úrad (okrem iného) uviedol, že vstupná časť domu je orientovaná na juh, odkiaľ je vstup napojený spevnenou plochou na prístupovú komunikáciu. Pozemok je prístupný z ul. Hlavná, účelovou komunikáciou na pozemku C-KN parc. č. 353, odkiaľ bude rodinný dom napojený spevnenou plochou. Na spevnenej ploche budú vytvorené dve parkovacie státa pre osobné automobily. V bodoch 1 - 15 stavebný úrad vymedzil záväzné podmienky pre umiestnenie a uskutočnenie stavby a v bode

16 rozhodol o námietkach vznesených p. B. A.. V odôvodnení rozhodnutia vo vzťahu k vznesenej námietke B. A., v zmysle ktorej stavebný úrad pochybil, pokiaľ vo veci nenariadil ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním, ktorým by zistil, že prístupová cesta vedúca k stavebnému pozemku je úzka a nezodpovedá podmienkam vymedzeným v stavebnom zákone a vyhláske Ministerstva ŽP SR č. 532/2002 Z.z., uviedol stavebný úrad, že pre dané územie je spracovaná a schválená územnoplánovacia dokumentácia. Taktiež žiadosť poskytovala dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby a boli predložené súhlasné stanoviská dotknutých orgánov. Pokiaľ ide o dopravné napojenie navrhovanej stavby z ulice Hlavná cez pozemok C-KN parc. č. 353 k. ú. O. R., stavebný úrad uviedol, že podľa údajov katastra nehnuteľností je predmetný pozemok vedený na LV č. XXX ako druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, spôsob užívania 22 - t. j. pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna, účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekruté parkovisko a ich súčasti. Stavebný úrad ďalej citoval ust. § 70 katastrálneho zákona a dôvodí, že na predmetnom pozemku C-KN parc. č. 353 sa nachádza existujúca cestná komunikácia (obslužná účelová komunikácia) v súkromnom vlastníctve stavebníčky a namietateľa, pričom spoluvlastnícke podiely každého z nich sú 1/2. Stavebný úrad prezentoval predpoklad, že na túto komunikáciu bolo vydané stavebné povolenie a následne aj kolaudačné rozhodnutie, na základe ktorého bola táto stavba zapísaná na list vlastníctva. K projektovej dokumentácii a k navrhovanému riešeniu dopravného napojenia novostavby rodinného domu na miestne komunikácie sa súhlasne vyjadril cestný správny orgán, ktorým je Mesto Žilina - odbor dopravy záväzným stanoviskom z 23.07.2019. K námietke, že prístupová cesta je dlhá 82 metrov, čo znamená, že aby táto cesta mohla viesť k rodinnému domu (t. j. cesta má viac ako 50 metrov), je povinnosť na nej vybudovať otočisko - spevnenú plochu pre budúce prípadné otáčanie motorových vozidiel kategórie MV, do ktorej patria aj vozidlá požiarnej techniky. Súčasná prístupová cesta je bez otočiska, a tiež je veľmi úzka, v niektorých bodoch široká len 2,5 metra, čo znamená, že v žiadnom prípade teda neprejde nielen vozidlo požiarnej techniky ale ani nákladné, prípadne iné vozidlá, ktoré budú realizovať stavbu, o ktorej skutočnosti namietateľ predložil fotodokumentáciu, stavebný úrad uviedol, že nie je oprávnený spochybňovať údaje katastra nehnuteľností, ktoré sú podľa katastrálneho zákona hodnoverné a záväzné a podľa ktorých je pozemok vedený ako existujúca cestná komunikácia. Ďalej poukázal na projekt protipožiarnej bezpečnosti T. B. A., z ktorého vyvodil, že prístupová komunikácia pre vozidlo požiarnej techniky má byť vzdialená do 50 metrov od navrhovanej stavby a má byť vyhotovená aspoň ako obslužná miestna komunikácia, čo existujúca prístupová komunikácia podľa posúdenia špecialistov požiarnej ochrany spĺňa. K námietke, v zmysle ktorej stavby sa musia navrhovať tak, aby boli po celý čas životnosti v súlade so základnými požiadavkami na stavby, zastavovacími podmienkami, zhotovené z vhodných stavebných materiálov a bol zabezpečený odvoz alebo iný spôsob zneškodnenia odpadu z užívania stavby stavebný úrad opätovne uviedol, že nie je oprávnený spochybňovať, či existujúca prístupová komunikácia spĺňa parametre a požiadavky platnej legislatívy pre navrhovanie a užívanie komunikácií. Sám namietateľ využíva túto komunikáciu ako prístup k vlastnému rodinnému domu. Nakoľko táto prístupová komunikácia je zo severozápadnej strany od ul. Hlavnej uzatvorená existujúcim oplotením, odvoz odpadov zo stavby rodinného domu namietateľa musí byť riešený vyložením smetnej nádoby pred toto oplotenie, t. j. k hlavnej ceste. K námietke, v zmysle ktorej žiadateľ o stavebné povolenie nijakým spôsobom nepreukázal, ako bude zabezpečený odtok dažďovej vody na budúcej stavbe, stavebný úrad uviedol, že podľa predloženej projektovej dokumentácie je odvedenie dažďových vôd zo strechy stavby riešené cez lapače strešných splavenín do dažďovej kanalizácie vyústenej do dvoch navrhovaných vsakových objektov na pozemku C-KN parc. č. 358/1 výlučne vo vlastníctve stavebníka.

2. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný rozhodnutím číslo OU-ZA-OVBP2-2020/024826-002 zo dňa 21.05.2020 tak, že podľa ust. § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Mesta Žilina č. 1065/2020-1603/2020-OSP-PA zo dňa 16.01.2020 zmenil v jeho výrokovej časti tak, že podmienky v ňom určené pre umiestnenie a uskutočnenie stavby uvedené v odrážke - napojenie na pozemné komunikácie pod bodmi 1. až 13. v celom rozsahu zrušil, a tieto nahradil podmienkou novou v tomto znení: „- prístup k navrhovanej stavbe a k ploche pre odstavenie 2 motorových vozidiel bude z účelovej komunikácie postavenej na pozemku parc. č. 353 C KN napojenej na miestnu komunikáciu ul. Hlavná“. K odvolacej námietke žalobcu, v zmysle ktorej prístupová komunikácia nie je spevnená, nie je možné, aby sa po nej pohybovala ťažká stavebná mechanizácia, úzky priestor medzi parcelou č. 351 a 353, 354 a 353 znamená, že prístupová komunikácia nespĺňa požiadavky 3 m šírky, v skutočnosti sú miesta 2,4 m šírky, na pozemku ani v jeho tesnej blízkosti nie je možné, aby otočilo hasičské a záchranárske vozidlo a prístupová komunikácia ani nespĺňa zaťaženie v 80kN. Stavebný úrad uviedol nasledovné. S poukazom na právny stav evidovaný katastrálnym úradom, je pozemok parc. č. 353 C KN na liste

vlastníctva č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie podľa spôsobu jeho užívania označený kódom 22 a vedený ako pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasti. Spoukazom na ust. § 70 zákona č. 162/1995 Z.z. uviedol, že existujúca cestná komunikácia (obslužná účelová komunikácia), ktorá sa na tomto pozemku nachádza, je v súkromnom vlastníctve stavebníčky a namietateľa, pričom spoluvlastnícke podiely každého z nich sú 1/2, že táto cesta slúži aj ako prístup k rodinnému domu súp. č. 134 vo vlastníctve namietateľa, že vzhľadom na evidenciu tohto pozemku v katastri nehnuteľností predpokladá, že na túto komunikáciu bolo vydané stavebné povolenie a následne aj kolaudačné rozhodnutie, na základe ktorého bola táto stavba zapísaná na list vlastníctva (s predmetným spôsobom užívania pozemku, kód 22) a ďalej aj tým, že k projektovej dokumentácii a k navrhovanému riešeniu dopravného napojenia novostavby rodinného domu na miestne komunikácie sa súhlasne vyjadril cestný správny orgán, ktorým je Mesto Žilina - odbor dopravy. Rovnako zamietol aj námietku odvolateľa, v ktorej poukazoval, že prístupová cesta k budúcej stavbe nie je prispôbena na prejazd smetiarskych vozidiel a vozidiel požiarnej techniky a nezodpovedá požiadavkám prístupovej cesty dané platnou legislatívou. Jej zamietnutie odôvodnil tým, že existujúca prístupová komunikácia spĺňa parametre a požiadavky platnej legislatívy pre navrhovanie a že namietateľ sám túto využíva ako prístup k vlastnému rodinnému domu. Stavebný úrad vo výrokovvej časti v podmienkach pre umiestnenie a uskutočnenie stavby v odrážke - napojenie na pozemné komunikácie uviedol, že „pozemok stavebníka je prístupný z ul. Hlavná účelovou komunikáciou na pozemku C-KN parc. č. 353 (v podielovom spoluvlastníctve stavebníka), odkiaľ bude rodinný dom napojený spevnenou plochou.“ V bode 1. pod touto odrážkou uviedol, že účelom predloženej projektovej dokumentácie stavby je dopravné napojenie a spevnené plochy pre novostavbu rodinného domu, že „riešené územie bude dopravné napojené“ na jestvujúcu miestnu komunikáciu ul. Hlavná a že navrhovaný rodinný dom bude sprístupnený cez C-KN parc. č. 353 a 349 s tým, že pri rodinnom dome sú v zmysle STN 73 611 O/Z2 navrhované 2 parkovacie miesta, ktoré budú zo zatrávňovacích tvaroviek. V tejto odrážke v bode 1. až 3. určil stavebníčke dodržať podmienky určené Mestom Žilina - odborom dopravy ako cestným správnym orgánom k zriadeniu vjazdu z miestnej komunikácie, platné STN (aké neuviedol) a dodržanie podmienok určených vo vyjadrení OR PZ SR-ODI v Žiline zo dňa 19.07.2019 a Žilinských komunikácií a.s. Žilina č. 78/T/2019 zo dňa 18.06.2019. Po citácii ust. § 37 ods. 1, § 47 písm. b), § 62 ods. 1, § 140a stavebného zákona, § 4, § 7 ods. 1, § 8 ods. 2, 5, § 45 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie a tabuľky č. 20 k uvedenej vyhláške, ďalej § 1, § 3b ods. 1, 3, 4, § 3d zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, čl. 15 STN 73 6056, § 82 ods. 1 až 4 vyhlášky č. 94/2004 Z.z., ktorou sa ustanovujú technické požiadavky na protipožiarnu bezpečnosť pri výstavbe a pri užívaní stavieb, § 3 ods. 1, 4, § 18 ods. 1, § 32, § 34 ods. 1 Správneho poriadku uviedol, že ust. § 32 ods. 1 a 2 a § 34 ods. 1 Správneho poriadku taxatívne ukladajú správne orgánu pred vydaním rozhodnutia povinnosť úplne zistiť skutočný a právny stav vecí a za týmto účelom využiť aj všetky zákonné prostriedky. Presné a úplné zistenie skutočného stavu zo strany správneho orgánu vyjadruje teda jeho povinnosť jednak vykonať všetky šetrenia potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností napríklad vykonaním miestneho zisťovania (obhliadkou budúceho staveniska) a jednak v záujme materiálnej pravdy zabezpečiť a použiť všetky podklady, listiny, posudky, potvrdenia a vyjadrenia iných správnych orgánov podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona chrániacich verejné záujmy podľa osobitných predpisov, ktoré pre rozhodnutie sú podstatné a môžu výrazne ovplyvniť rozhodnutie v merite vecí. Základné hľadiská verejného záujmu, ktorých dodržanie stavebný úrad v stavebnom konaní spojenom s územným konaním podľa ust. § 37 ods. 1 a 2 stavebného zákona skúma, je v prvom rade posúdiť predložený návrh na umiestnenie a uskutočnenie stavby s platnými územnoplánovacími podkladmi, ak boli schválené a ďalej skúma aj splnenie požiadaviek týkajúcich sa ochrany verejných záujmov chránených podľa osobitných predpisov (§ 126) a následne posúdením aj jej súladu s technickými požiadavkami kladenými na jej výstavbu a to v závislosti od druhu a účelu, na ktorý sa má stavba užívať, určenými vyhláškou č. 532/2002 Z.z. a príslušnými slovenskými technickými normami. Dotknutými orgánmi podľa ust. § 126 ods. 1 stavebného zákona sa rozumie všetky orgány štátnej správy, ktoré sú správnymi orgánmi oprávnenými v konaní súvisiacom s navrhovanou stavebnou činnosťou chrániť verejné záujmy podľa osobitných predpisov. Vhodnosť a primeranosť postupu správneho orgánu pri určovaní rozsahu dokladov, ktorých predloženie bude od stavebníka vyžadovať, musí však zodpovedať aj ust. § 3 ods. 4 a § 32 ods. 2 Správneho poriadku, do ktorých zákonodarca premietol zásadu hospodárnosti tohto jeho postupu (konania). Pod touto zásadou treba rozumieť taký postup správneho orgánu, ktorým účastníka konania nadbytočne v súvislosti s predkladaním dokladov alebo v súvislosti s preukazovaním skutočností, ktoré sú alebo musia

byť správne orgánu známe z jeho úradnej činnosti alebo z iných úradných písomností, nezaťažujú. Správny orgán je teda v každom začatom konaní povinný hodnotiť skutkové a právne okolnosti, podklady a dôkazy z hľadiska ich dôležitosti pre rozhodnutie, je povinný určiť ich vzájomný vzťah, ktorý preukázateľne odôvodní jeho postup a výsledok obsiahnutý vo výrokovej časti rozhodnutia. Podľa stavebníčkou predloženej a stavebným úradom odsúhlasenej projektovej dokumentácie (ďalej len PD), jej Technickej správy, ktorú vypracoval autorizovaný inžinier T., predmetom jej riešenia je umiestnenie a uskutočnenie novostavby prízemného rodinného domu (ďalej len RD) bez podpivničenia o rozmeroch 12,50x9,50 m, od UT s výškou obvodových stien 3,360 m, zastrešenú sedlovou strechou s 20o sklonom strešných rovín a hrebeňom prebiehajúcim vo výške 5,380 m od UT. Súčasť domu bude tvoriť otvorená prestrešená terasa o pôdorysných rozmeroch 5,70x3,00 m pristavaná k západnej obvodovej stene rodinného domu. Podľa súhrnnej a technickej správy PD, RD bude situovaný v bezprostrednej blízkosti spevnených plôch a bude z nich priamo prístupný. Podľa výkresu situácie v spojení so skutkovým a právnym stavom bude RD s plochou pre odstavenie dvoch motorových vozidiel prístupný z účelovej komunikácie postavenej na pozemku C-KN parc. č. 353 pripojenej na miestnu komunikáciu ul. Hlavná. Podľa právneho stavu a to výpisu z LV č. XXX je pozemok C-KN parc. č. 353 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 292 m², cez ktorý má byť navrhovaná stavba RD prístupná z miestnej komunikácie, podľa spôsobu jeho využívania evidovaný ako pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasti. Vlastníkmi pozemku sú stavebníčka Q. B. a odvolateľ B. A., každý v podiele 1/2. Cez tento pozemok majú zabezpečený prístup k svojim nehnuteľnostiam, a to k rodinnému domu súp. č. XXX postavenom na pozemku C-KN parc. č. 357 ako aj k ďalším pozemkom C-KN parc. č. 352, 585/5 a C-KN parc. č. 351, na ktorom je postavená stavba bez súpisného čísla, odvolateľ B. A. (výpis z LV č. XXXX) a rovnako aj k svojmu pozemku C-KN parc. č. 354 T. A.. Žalovaný obhliadkou budúceho staveniska, vykonanou dňa 19.05.2020, zistil, že pozemok parc. č. 353 v úseku od kraja ulice Hlavná až po bránu s oploštením na úrovni spojnice hraníc pozemkov parc. č. 353 a 357 je spevnený štrkovým posypom a za bránou až po hospodársku budovu postavenú na pozemku parc. č. 351 C-KN sú v dvoch radoch pozdĺž tohto pozemku uložené betónové tvárnice. Účelová komunikácia má v najužšom mieste (vzdialenosť medzi spojnicou pozemkov parc. č. 346 a 347/3 C-KN s pozemkom parc. č. 352 C-KN) šírku cca 2,75 m, čo umožňuje prejazd osobného motorového vozidla skupiny 1 (podskupiny 01 a 02) uvedené v čl. 15 STN 73 6056. Umiestnenie RD je navrhnuté vo vzdialenosti menšej ako 50 m, pričom v tomto úseku účelová komunikácia spĺňa aj vyhl. č. 94/2004 Z.z. požadovanú 3 m šírku z hľadiska protipožiarnej bezpečnosti pri výstavbe a pri užívaní stavieb, čo umožňuje prístup hasičských vozidiel a ich odstavenie počas zásahu a umožňuje aj pre prístup vozidiel záchrannej služby. Žalovaný po oboznámení sa s predloženým návrhom, právnym stavom evidovaným katastrálnym úradom a na základe vlastného šetrenia dospel k záveru, že navrhovaná stavba z hľadiska splnenia požiadaviek kladených na prístup k stavbám v ust. § 47 písm. b) stavebného zákona, § 7 ods. 1 vyhl. č. 532/2002 Z.z. v spojení s príslušnými článkami STN 73 6056 a § 82 vyhl. č. 94/2004 Z.z. tieto v celom rozsahu napĺňa a spĺňa aj požiadavky kladené na počet parkovacích miest pri rodinnom dome. Stavebný úrad rozhodol preto správne, keď námietky odvolateľa ako nedôvodné zamietol. Ďalej stavebný úrad po citácii ust. § 1 ods. 3, § 3b ods. 1 zákona o pozemných komunikáciách uviedol, že stavebný úrad nesprávnym posúdením podkladov návrhu a v rozpore aj s právnym stavom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že pozemok C-KN parc. č. 353 príslušný kataster jednoznačne už eviduje ako pozemok, na ktorom je postavená cestná stavba, ktorá aj podľa skutkového stavu nemá ohraničené cestné teleso, z hľadiska účelu preukázateľne plní funkciu účelovej komunikácie, nakoľko už v súčasnosti spája existujúce vyššie uvedené nehnuteľnosti (stavby a pozemky) s miestnou komunikáciou ul. Hlavná a bude s ňou spájať aj navrhovaný rodinný dom, aj napriek tomu, že žiadosť stavebníčky neobsahovala návrh na umiestnenie a uskutočnenie novej pozemnej (účelovej) komunikácie a jej pripojenie na miestnu komunikáciu ul. Hlavná a neobsahovala ani návrh na zmenu už existujúcej účelovej komunikácie spočívajúcej na tomto pozemku, z ktorej bude navrhovaný rodinný dom s plochou pre odstavenie vozidiel prístupný, neodôvodnene a v rozpore so zásadami uvedenými v ust. § 3 ods. 4 a v rozpore aj s ust. § 18 ods. 1 Správneho poriadku tak od nej v procesnom rozhodnutí č. 8794/2019-25942/2019-OSP-PA zo dňa 27.05.2019 vyžadoval predloženie stanoviska Mesta Žilina ako cestného správneho orgánu „k riešeniu dopravného napojenia stavby“ cez pozemok parc. č. 353, ktoré stavebníčka nenavrhovala a ktorý navyše bez akejkoľvek opory v podkladoch, napr. pasportu miestnych komunikácií, rozhodnutia o zaradení tejto účelovej komunikácie do miestnej siete v tomto rozhodnutí označil ako pozemok, na ktorom spočíva miestna komunikácia, Mesto Žilina ako cestný správny orgán rovnako ignorujúc skutkový a právny stav veci vydalo dňa 23.07.2019 záväzné stanovisko pod č. 11555/2019-32626/2019-OD-VOZ, v ktorom v zmysle § 3b ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. „súhlasilo so zriadením vjazdu z miestnej komunikácie ul. Hlavná na susednú nehnuteľnosť

parc. č. 353 C KN“. Pretože pre určenie podmienok pre zriadenie vjazdu v rozhodnutí neboli naplnené skutkové, právne ani iné zákonné dôvody, žalovaný v súlade s právomocou mu zverenou v ust. § 59 ods. 2 Správneho poriadku zmenil preskúmané rozhodnutie tak, že v jeho výrokovej časti v podmienkach určených pre umiestnenie a uskutočnenie stavby nahradil v celom rozsahu podmienky určené stavebným úradom v odrážke - napojenie na pozemné komunikácie, do ktorých navyše premietol aj podmienky z vyjadrenia správcu miestnych komunikácií na území mesta Žilinských komunikácií a.s. a OR PZ SR Žilina, ktoré nie sú dotknutými orgánmi v zmysle ust. § 140a ods. 1 písm. a) v spojení s ust. § 126 ods. 1 stavebného zákona v konaní s oprávneniami podľa § 140a ods. 3 tohto zákona, a tieto nahradil zmením novým. K pochybnostiam žalobcu ohľadne údržby spoločnej komunikácie v zimných mesiacoch, keď na tejto sa bude nachádzať súvislá vrstva snehu s tým, že doposiaľ sa o údržbu spoločnej parcely 353 staral len žalobca, pričom komunikácia je úzka a sneh sa nemá kam ukladať, žalovaný poukázal na ust. § 139 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka konštatujúc, že právo užívať vec prislúcha pri podielovom spoluvlastníctve všetkým spoluvlastníkom spoločne a mierou oprávnení každého z nich je jeho spoluvlastnícky podiel. Inak povedané, každý zo spoluvlastníkov môže spoločnú vec užívať v takom rozsahu, aký zodpovedá výške jeho spoluvlastníckeho podielu, a to konkrétne užívať spoločnú vec, zabezpečovať jej údržbu ako aj spôsob hradenia nákladov na túto jej údržbu, napr. spoločný dvor, spoločnú prístupovú cestu a pod, závisí vždy na dohode spoluvlastníkov. Dohoda nemusí byť písomná, stačí, keď je ústna, či konkludentná. Spoluvlastníci sa môžu dohodnúť napríklad aj tak, že každý z nich bude údržbu spoločného dvora alebo prístupovej cesty vykonávať v zimných mesiacoch striedavo v dohodnutých intervaloch, prípadne, že iba niektorý zo spoluvlastníkov bude tieto udržiavať a ostatní sa na jej údržbe budú spolupodieľať. Ak sa spoluvlastníci nebudú vedieť dohodnúť na užívaní spoločnej veci, resp. jej údržbe, na návrh ktoréhokoľvek z nich potom o tom rozhodne súd. Nakoľko stavebný úrad ako aj odvolací správny orgán v konaniach podľa stanovených predpisov riešia zásadne iba stavebnotechnické námietky účastníkov konania a nie námietky občianskoprávne, pretože o otázke údržby spoločnej veci a nárokoch na túto jej údržbu, v prípade ak sa spoluvlastníci na tejto nedohodnú, rozhoduje výlučne len súd v občianskoprávnom konaní, žalovaný odvoláciu námietku, v ktorej žiadal túto riešiť, musel zamietnuť. Na záver žalovaný po citácii ust. § 46 a § 59 ods. 2 Správneho poriadku konštatoval, že po vyhodnotení dôvodnosti a opodstatnenosti odvolacích dôvodov a požiadaviek odvolateľa uplatnených pred vydaním preskúmaného rozhodnutia a produkovaných v podanom odvolaní vo vzťahu k obsahu pripojeného správneho spisu mal za preukázané splnenie všetkých požiadaviek kladených na umiestnenie a uskutočnenie stavieb v § 6 ods. 1, § 7 ods. 1 vyhl. č. 532/2002 Z.z.. Žalovaný po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v rozsahu podaného odvolania dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán venoval dostatočnú pozornosť súladu navrhovanej stavby s platným územným plánom Mesta Žilina, ako základný predpoklad pre jej umiestnenie podľa § 37 a nasl. stavebného zákona. Z dôvodu, že hodnotenie stavebného úradu týkajúce sa spôsobu, akým bude stavba prístupná z hľadísk uvedených v § 47 písm. b) stavebného zákona a § 7 ods. 1 vyhl. č. 532/2002 Z.z. v spojení s príslušnými vykonávacími vyhláškami a STN nebolo po skutkovej a právnej správe, nakoľko inak pre povolenie stavbu umiestniť a uskutočniť boli splnené všetky zákonom požadované predpoklady, pričom odvolaním napadnuté rozhodnutie spĺňa požiadavku zákonnosti zakotvenú v ust. § 46 Správneho poriadku, obsahuje všetky náležitosti, ktoré mu predpisuje tento zákon v ust. § 47 rozhodol tak, ako uviedol vo výroku svojho rozhodnutia.

3. Žalobca proti rozhodnutiu žalovaného podal v zákonom stanovenej lehote žalobu navrhujúc zrušenie rozhodnutia žalovaného a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie. V žalobe predovšetkým namieta, že žalovaný preskúmaval odvolaním napadnuté rozhodnutie nad rámec odvolacích dôvodov, t. j. zaoberal sa skutočnosťami, ktoré žalobca nenamietal a ktoré boli žalovaným následne vyhodnotené spôsobom, ktorý prispel k zhoršeniu situácie žalobcu, keď žalovaný „vyhodil“ z podmienok stavebného povolenia týkajúcich sa napojenia sa stavebníka na pozemnú komunikáciu podmienky stanovené dotknutými orgánmi, a to 1. Mestom Žilina, odborom dopravy vo svojom vyjadrení z 23.07.2019, 2. OR PZ Žilina vo svojom vyjadrení z 19.07.2019 a 3. Žilinskými komunikáciami, a.s., Žilina vo svojom vyjadrení z 18.06.2019. Ďalej žalovaný „vyhodil“ z výroku prvostupňového správneho rozhodnutia aj podmienky, ktoré stanovil prvostupňový správny orgán. Žalobca ďalej namieta, že výrovková časť rozhodnutia žalovaného neobsahuje výrok „odvolanie zamietam“, ani výrok „rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdzujem“. Žalobca namieta nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, ktorý na strane 5 až 9 sa venoval citovaniu množstva právnych noriem, ktoré len odcitoval bez bližšieho vysvetlenia ich konkrétnej aplikácie na daný prípad, pričom v závere na str. 11 nezrozumiteľne uzavrel, že Mesto Žilina, odbor dopravy, Žilinské komunikácie a OR PZ Žilina nie sú dotknutými orgánmi, a preto podmienky nimi ukladané v záväzných stanoviskách, ktoré podali

do stavebného konania na podnet stavebného úradu zo stavebného povolenia „vypúšťa“. Žalobca ďalej namieta, že žalovaný „odignoroval“ prakticky všetky námietky a dôkazy predložené žalobcom v odvolacom konaní. Odvolací orgán sa nezaoberal zaťažením prístupovej komunikácie, ktoré zaťaženie je v zmysle § 82 ods. 1 vyhlášky č. 94/2004 Z.z. musí spĺňať normu zaťaženia jednou nápravou vozidla najmenej 80 kN, pričom svoje závery o splnení tejto požiadavky oprel len o údaje katastra, kde je pozemok, ako uviedol správny orgán, jednoznačne evidovaný ako účelová komunikácia. Žalobca namieta záver žalovaného, že sa z tohto dôvodu (z dôvodu evidencie v katastri) jedná o účelovú komunikáciu. Z údajov katastra vyplýva len to, že pozemok 353 C KN je evidovaný ako pozemok, na ktorom je umiestnená inžinierska stavba - cestná, miestna, účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasti. Z uvedeného spôsobu využitia teda vyplýva, že dané označenie spôsobu využitia zahŕňa aj iné ako účelovú komunikáciu (napr. poľnú cestu, lesnú cestu a chodník). Navyiac ohliadkou na mieste samom ako aj fotografiami predloženými v stavebnom konaní odvolateľom bolo preukázané, že sa o účelovú komunikáciu nejedná. Žalobca poukazuje na ust. § 1 ods. 2, 3 zákona o pozemných komunikáciách a konštatuje, že účelovou komunikáciou môže byť len „cestné teleso“ a nie nasypáný štrk s tým, že uvedené cestné teleso navyše v kontexte posudzovanej stavby musí ako prístupová komunikácia spĺňať aj požiadavku zaťaženia minimálne 80 kN na jednu nápravu vozidla v zmysle ust. § 82 ods. 3 vyhl. č. 94/2004 Z.z.. Ďalej žalobca namieta, že žalovaný sa nevysporiadal s odvolacou námietkou, v zmysle ktorej prístupová cesta nemá otočisko v zmysle § 82 ods. 5 vyhl. č. 94/2004 Z.z.. Žalovaný sa rovnako vôbec nezaoberal odvolacou námietkou, že katastrálna mapa nezodpovedá skutočnosti, čo odvolateľ dokladoval geometrickým plánom. K odvolateľom predloženému geometrickému plánu č. 36442500-191/2019, ktorý potvrdzuje, že prístupová komunikácia je v skutočnosti oveľa užšia ako 3 m, sa správny orgán vôbec nevyjadril, nijakým spôsobom k nemu nezaujal stanovisko, len konštatoval, že ohliadkou bolo zistené, že prístupová komunikácia v najužšom mieste má 2,75 m. Odvolateľovi nie je zrejmé, ako žalovaný k tomuto záveru dospel a či bola primerane odborne spôsobilá osoba. K meraniu dokonca správny orgán ani neprizval odvolateľa, hoci jeho prítomnosť bola relevantná vzhľadom na ním vykonané merania, ktoré vyplývajú aj z fotografií, ktoré predložil spolu s geometrickým plánom. Z týchto fotografií je zrejmé, že prístupová cesta má v najužšom mieste 2,40 m nie 2,75 m, ako uviedol žalovaný. Žalobca ďalej namieta, že žalovaný sa nezaoberal ani odvolacou námietkou, v zmysle ktorej odvolateľ dal súhlas len so zriadením vodovodnej prípojky nie stavby domu, keďže komunikácia nie je na to usposobená. Žalobca namieta, že sa žalovaný nedostatočne vysporiadal aj s odvolacou námietkou zimnej údržby. Žalobca nebude udržiavať komunikáciu pre potrebu stavebníka, aby bola zabezpečená táto požiadavka o protipožiarnej bezpečnosti. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že cesta je tak úzka a obklopená stavbami a oplotením, že sneh nie je kde odpratávať a uskladňovať. Z hľadiska protipožiarnej bezpečnosti bude potrebné odpratávať sneh z viac ako 82 metrov dlhej cesty, čo je neúnosné. Žalobca ďalej namieta, že prvostupňový správny orgán ani žalovaný sa nevysporiadali s otázkou zásahu do súkromia a pohody bývania odvolateľa. Rovnako tak nepovšimnutú ponechali správne orgány aj námietku žalobcu o problémoch v súvislosti s odtokom dažďových vôd zo strechy stavebníka. Na dôvažok žalobca na záver žaloby udáva, že žalovanému bolo z vlastnej úradnej činnosti známe, že prístupová cesta bude oplotená a to v hraniciach vyznačených geometrickým plánom č. 36442500-191/2019, k čomu žalobca podal na príslušný stavebný úrad dňa 05.02.2020 ohlásenie drobnej stavby, ku ktorému stavebný úrad vydal dňa 17.04.2020 povoľujúce stanovisko, pričom ku dňu podania správnej žaloby bolo oplotenie aj zrealizované, čo žalobca dokladá k žalobe priloženými fotografiami.

4. Žalobca v „doplnení“ správnej žaloby zo dňa 14.07.2020 (podanom v zákonom stanovenej lehote na podanie žaloby voči rozhodnutiu žalovaného) namieta nepreskúmateľnosť, nezrozumiteľnosť a nevykonateľnosť rozhodnutia žalovaného aj z dôvodu, že žalovaný vo výroku rozhodnutia opomenul rozhodnúť o odvolaní žalobcu. Žalovaný ostatné výroky prvostupňového správneho rozhodnutia ani nezmenil, ani nepotvrdil a ani ich nezrušil. Taktiež odvolanie v žiadnej časti nezamietol. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10SžA/36/2015 z 20.01.2016: „Pokiaľ teda žalovaný zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu len v časti a opomenul rozhodnúť o ďalších častiach výroku, ktoré žalobca napadol odvolaním a teda výrok prvostupňového rozhodnutia ani nezmenil ani nepotvrdil ani nezrušil a odvolanie žalobcu v žiadnej časti nezamietol, jeho rozhodnutie je nielen nepreskúmateľné, ale ako dôvodne namieta žalobca aj nevykonateľné. Z uvedeného je teda zrejmé, že výrok rozhodnutia žalovaného, z dôvodu chýbajúceho výroku o rozhodnutí o ostatných častiach rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, nebol formulovaný úplne a teda dostatočne jasne a určite, a preto odvolací súd považuje rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť. Touto skutočnosťou sa krajský súd opomenul zaoberať, i keď išlo o vadu konania

pred správnym orgánom, majúcu vplyv na zákonnosť správneho rozhodnutia a žalobca ju v žalobe namietať. Išlo priamo o takú vadu konania, ktorá bránila meritórnemu preskúmaniu zákonnosti správneho rozhodnutia, nakoľko nebol zrejmý zákonný dôvod pre takýto postup“.

Žalobca ďalej poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžak/5/2019 z 30.04.2019, kde NS SR zamietol kasačnú sťažnosť žalovaného, ktorú podal voči rozsudku KS BA sp. zn. 2S/103/2016-70 zo dňa 04.04.2018, ktorým rozsudkom KS BA zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu o. i. z rovnakých dôvodov ako vyššie uvedené a to, že „žalovaný správny orgán opomenul rozhodnúť o výrokovej časti napadnutého rozhodnutia o ďalších častiach výroku, ktoré žalobca napadol odvolaním, pričom tieto ani nezmenil ani nepotvrdil ani nezrušil a odvolanie žalobcu v žiadnej časti nezamietol“.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 20.10.2020 opakuje podstatu skutkových a právnych dôvodov, ktoré obsiahol v žalobou napadnutom rozhodnutí (v podrobnostiach, tak ako sú rozvedené v bode 2 tohto rozsudku). Na dôvažok vo vzťahu k jednotlivým žalobným námietkam uvádza, že žalovaný nie je, ako to plynie z ust. § 59 ods. 1 Správneho poriadku, viazaný obsahom odvolacích dôvodov. V odvolacom konaní preskúmava odvolaním napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie má právo doplniť, prípadné zistené vady aj odstrániť. K tvrdeniu žalobcu, že prístupová komunikácia má v najužšom mieste menej ako 3 metre, čo má preukazovať žalobcom predložený geometrický plán, žalovaný udáva, že geometrický plán pre žalobcu predložil žalobca až v odvolacom konaní a vyhotovila ho spol. SYKO a.s. Žilina dňa 25.06.2010 za účelom zamerania skutočného stavu pozemkov parc. č. 353 a 354 C KN, údaje z geometrického plánu boli premietnuté aj do katastrálnej mapy. Geometrický plán obsahuje len údaj o šírke pozemku v mieste jeho styku s miestnou komunikáciou ul. Hlavná, nie však v žalobcom tvrdenom najužšom mieste. Žalovaný ohliadkou len overoval skutkový stav. Svoj záver, že prístupový pozemok má v najužšom mieste 2,75 m vyvodil z verejne dostupných údajov, a to internetového portálu GKÚ Bratislava aplikácie „Mapka“. Tvrdenie žalobcu, že účelom obhliadky bolo zameranie pozemku, je nepravdivé. Tvrdenie žalobcu, že pozemok parc. č. 353 C KN podľa ním vykonaného merania má v najužšom mieste len 2,40 m, považuje žalovaný za účelové. K námietke žalobcu, že navrhovaná stavba je od hlavnej cesty vzdialená viac ako 80 m, pričom parc. č. 353 nemá po celej dĺžke rozmery 3 m a hasičské vozidlo sa nedostane do vzdialenosti 50 m od prejednávanej nehnuteľnosti, žalovaný poukazuje na ust. § 9 ods. 4 zákona č. 314/2001 Z.z., § 81, § 82, § 83 ods. 1, § 7 ods. 5 písm. b) vyhlášky č. 94/2004 Z.z. a udáva, že stavebníčka k žiadosti o vydanie stavebného povolenia pripojila PD Protipožiarna bezpečnosť stavby, ktorú v súlade s ust. § 9 ods. 4 zákona č. 314/2001 Z.z. vypracoval špecialista požiarnej ochrany T. B. A.. V čl. 3.7.1 až 3.7.3 sa zaoberal splnením požiadaviek uvedených v citovanej vykonávacej vyhláške (prístupovou komunikáciou, nástupnou plochou ako aj zásahovými cestami) a dospel k záveru, že komunikácia, t. j. asfaltová cesta pred objektom (ul. Hlavná) je považovaná za prístupovú komunikáciu k objektu spĺňajúcu požiadavku ust. § 82 vyhl. č. 94/2004 Z.z.. Nakoľko prístupová komunikácia podľa § 82 ods. 1 vyhlášky nemusí byť vybudovaná k samostatne stojacej stavbe, ak by náklady na jej vybudovanie boli neúmerne vysoké, alebo ak sa nachádza na odľahlom mieste, sa potrebou jej vybudovania nezaoberal. Rovnako k vybudovaniu nástupnej plochy uviedol, že táto sa s poukazom na ust. § 83 ods. 1 tejto vyhlášky nevyžaduje. Žalovaný ďalej podotýka, že zo žalobcom predloženého geometrického plánu možno vyvodíť, že pozemok parc. č. 353 C KN v dĺžke cca 30 m - úsek od miestnej komunikácie po spoločnú bráničku s oplotením spevnený štrkodrvou má požadovanú šírku 3 m pre príjazd a odstavenie požiarnych vozidiel (túto šírku žalobca v žalobe nespochybnil). K rodinnému domu žalobcu je vzdialenosť od tohto miesta pre zásah 19,0 m a k povolenej novostavbe 49,0 m - pre zásah teda postačuje aj napriek tomu, že odstavenie týchto vozidiel šírka pozemku umožňuje aj bližšie k tejto novostavbe.

6. Ďalšia účastníčka v rade 11/ vo vyjadrení k žalobe sa v celom rozsahu stotožnila s obsahom žaloby. K vyjadreniu k žalobe pripojila fotky č. 1 až 8, pričom udáva, že na fotke č. 1 až 4 možno vidieť, ako úžitkové motorové vozidlo pracovníkov, ktorí vykonávajú stavebnú činnosť, zastavilo približne v polovici parc. č. 353 z dôvodu, že nebolo možné kvôli šírke vozidla bezpečne ďalej pokračovať. Na fotke č. 3 je vidieť, ako pracovníci zapadnuté úžitkové vozidlo tlačia smerom späť. Na fotke č. 2, č. 7 a na fotke č. 8 je vidieť, ako domiešavač betónu a stavebný stroj obe so svojou šírkou nie sú schopné prejsť z parc. č. 353 k stavbe. Zároveň tieto vozidlá blokujú cestu a znemožňujú prístup iným vlastníkom. Ďalšia účastníčka ďalej udáva, že stavebnou činnosťou dochádza k poškodeniu parc. č. 353, ktorá nie je spevnená. Rodinní príslušníci pani B. využívajú pozemok ďalšej účastníčky ako parkovaciu plochu, taktiež pracovníci využívajú jej pozemok ako odstavný priestor pre vozidlá.

7. Ďalšia účastníčka v rade 1/ vo vyjadrení k žalobe uviedla, že žalovaný sa v odôvodnení rozhodnutia jasne a zrozumiteľne vysporiadal s dôvodmi zmeny výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Výrok napadnutého rozhodnutia logicky a vecne nadväzuje na výrok rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a obsahuje všetky podstatné náležitosti. Z výroku je zrejmé, že žalovaný výslovne uviedol, v ktorej časti sa mení výrok prvostupňového rozhodnutia. Zvyšných častí výroku sa žalovaný nedotkol s tým, že mal preukázané, že prvostupňový správny orgán venoval dostatočnú pozornosť súladu navrhovanej stavby s platným Územným plánom Mesta Žilina, čo náležite aj uviedol v odôvodnení rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje chronologicky a jasne uvedený priebeh daného správneho konania a obsahuje aj odôvodnenie vykonanej zmeny, z ktorého je nepochybné, čoho sa predmetná zmena týkala a z akého dôvodu bolo k nej pristúpené. Pokiaľ žalovaný vo výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa zmenil, nemal dôvod vo výrokovej časti rozhodnutia uviesť, že sa odvolanie zamieťa, alebo rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa sa potvrdzuje.

8. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného uvádza najmä, že je potrebné, aby stavebník mal právnu možnosť používať prístupové komunikácie a aby boli prístupné z verejnej komunikácie. Účelom prístupu k stavbe nie je samotná existencia prístupových komunikácií ale najmä možnosť ich užívania, teda sprístupnenie stavby. Účelom prístupu podľa § 37 stavebného zákona nie je zabezpečiť prístup na účely budovania stavby ale na účely jej užívania. Ak si chce stavebník zabezpečiť prístupovú cestu cez pozemky, ktorých je spoluvlastník, je potrebné, aby používanie pozemku na účel prístupovej cesty schválili majitelia nadpolovičnej väčšiny spoluvlastníckych podielov. Ďalej podotýka, že nadmerné zaťaženie cestným telesom nespevnenej cesty, ktoré v prípade, ak stavebníčka vstúpi do užívania povolenej stavby, nastane, bude mať za následok jej úplné zničenie a vytvorenie hlbokých koľají, v dôsledku ktorej skutočnosti môže dôjsť k úplnému znemožneniu prístupu žalobcu k vlastným nehnuteľnostiam. Žalobca opakovane tvrdí, že si žalovaný neprizval k meraniu žiadnu odborne spôsobilú osobu, pričom najužšie miesto na prístupovej ceste nemá ani 2,64 m. S ohľadom na predloženú fotografickú snímku bolo povinnosťou stavebného orgánu na túto skutočnosť náležite reagovať a zabezpečiť pri ohliadke odborne spôsobilú osobu. Poukaz žalovaného na posudok špecialistu požiarnej ochrany neobstoí, nakoľko je povinnosťou správneho orgánu riadne a úplne zistiť skutkový stav tak, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti. V ďalšej časti repliky žalobca opakuje skutkové a právne dôvody obsiahnuté v žalobe.

9. Žalobca v replike k vyjadreniu ďalšej účastníčky v rade 1/ uvádza, že žalovaný zmenil časť výroku, čím rozhodol o hmotnom práve, bolo preto nutné, aby popri procesnej norme uviedol odkaz aj na hmotnoprávnu normu, na základe ktorej rozhodol. Ďalej podotýka, že pokiaľ odvolací orgán na podklade odvolania vec prejednal, výsledkom tohto prejednávania je rozhodnutie o odvolaní účastníka, pričom odvolací správny orgán musí k odvolaniu zaujať právne stanovisko, a to vo forme jeho zamietnutia alebo vo forme vyhovenia, a to úplne alebo len čiastočne. Žalovaný neobjasnil náležite a skutočne stav, keď síce vykonal ohliadku prístupovej cesty, ale nezaoberal sa zaťažením komunikácie v zmysle § 82 ods. 3 vyhlášky č. 94/2004 Z.z., pričom svoje závery o splnení tejto požiadavky postavil aj na údajoch katastra. Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu sa začína na strane 14. Výrok má teda 14 strán, pričom obsahuje aj časti, ktoré do výroku nepatria. Obsahuje aj popis námietok účastníka, spôsob, akým sa s týmito námietkami správny orgán vysporiadal, čo patrí do odôvodnenia rozhodnutia. Uvedený postreh sa týka aj stanovísk jednotlivých orgánov štátnej správy, ktoré sa k stavebnému zámeru vyjadrovali. Ani popis ich stanovísk nepatrí do výroku ale do odôvodnenia. Absurdne potom vyznieva, že záväznou a vykonateľnou má byť námietka účastníka a jej obsah, resp. jej zamietnutie. Aj v uvedenom vzhliada žalobca zmatečnosť a nezákonnosť prvostupňového správneho rozhodnutia, ktorú neodstránil žalovaný.

10. Ďalšia účastníčka v rade 1/ ani žalovaný vyjadrenie k replike žalobcu nepodali.

11. Krajský súd v Žiline, ako správny súd, prejednal vec na nariadenom pojednávaní dňa 24.08.2021 za splnenia procesných podmienok stanovených v ust. § 107 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), preskúmal rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa ako aj rozhodnutie žalovaného podľa ust. § 177 ods. 1 a nasl. SSP v medziach žalobných bodov (§ 134 ods. 1 a § 183 SSP) a dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo potrebné zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

12. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Podľa § 47 ods. 2, 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Podľa § 42 ods. 5 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) v odvolacom konaní sa neprihliada na námietky a pripomienky, ktoré neboli uplatnené v prvostupňovom konaní v určenej lehote, hoci uplatnené mohli byť. Stavebný úrad je povinný účastníkov konania na to upozorniť v oznámení o začatí územného konania.

Podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Podľa § 66 ods. 3 stavebného zákona záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí

- a) umiestnenie stavby na pozemku v prípadoch spojeného konania o umiestnení stavby so stavebným konaním,
- b) ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia,
- c) dodržanie príslušných technických predpisov, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie,
- d) lehotu na dokončenie stavby,
- e) plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete,
- f) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou,
- g) použitie vhodných stavebných výrobkov, 1k)
- h) povinnosť oznámiť začatie stavby.
- 1k) Zákon č. 90/1998 Z.z.

Podľa § 66 ods. 4 stavebného zákona v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí:

- a) predloženie podrobnejšej dokumentácie ešte pred začatím stavby, ktorá je potrebná na kontrolu dodržania podmienok určených na vyhotovenie stavby,
- b) oznámenie určitého štádia stavby na účel výkonu štátneho stavebného dohľadu,
- c) predloženie dokladov, odborných expertíz, meraní a posudkov,
- d) podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia,
- e) vymedzenie nevyhnutného rozsahu plôch pozemkov, ktoré budú tvoriť súčasť staveniska,
- f) podrobnosti pre opatrenia na susednom pozemku alebo na stavbe podľa § 135,
- g) spodrobnenie statických výpočtov na vyhotovenie stavby,
- h) oznámenie mena (názvu) a adresy (sídla) zhotoviteľa stavby, ak bude určený vo výberovom konaní [§ 62 ods. 1 písm. d)],
- i) úľavy na vytýčenie stavby (§ 75a ods. 1),
- j) požiadavky na označenie stavby na stavenisku.

13. Správny súd považuje na úvod k námietke absencie formálnych náležitostí výroku rozhodnutia žalovaného z dôvodu absencie zamietajúceho, resp. potvrdzujúceho výroku, za potrebné predostrieť, že v zmysle ústavného princípu právneho štátu (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy SR) je žiadúce, aby odvolací správny orgán, pokiaľ sa zmenou dotkne iba časti výroku rozhodnutia, vyslovil aj, aký právny osud budú zdieľať zvyšné časti výroku, zmenou nedotknuté. Mlčanie právu neprislúcha, lebo prehľbuje neistotu v spoločnosti („Tacens nec consentire nec contradicere praesumitur“ o tom, kto mlčí, sa nepredpokladá ani že súhlasí, ani že nesúhlasí). Správny súd však v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR 1Sžd/26/20211 zo dňa 28.02.2012, v zmysle záverov ktorého „o mlčanie správneho orgánu však nejde v tej výnimočnej situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nado všetku pochybnosť vyplýva záver, že odvolací správny orgán zvyšnú časť výrokovej časti zmeniť nechcel. Tomuto záveru môže napríklad zodpovedať aj taká konkludentnosť, že účastník sa pri uvedenej absencii môže domnievať, že vo zvyšnej časti výroku prvostupňového rozhodnutia nastala zmena, nakoľko takýto úmysel konajúceho orgánu z pripojeného odôvodnenia nepochybne vyplýva. Uvedené je možno aj vyjadriť záverom, že implicitne (nevýslovne) vyjadrený súlad výroku s odôvodnením ešte nedáva dôvod na vznik takej vady, ktorá by mohla legitímne vzbudzovať nádej u účastníka na zmenu rozhodnutia“. V prejednávanej veci išlo podľa mienky správneho súdu o rozhodnutie, ktoré v spojení s odôvodnením poskytovalo dostatočne zrozumiteľný základ pre záver o tom, v akom rozsahu bolo žalovaným rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zmenené.

14. Podľa názoru správneho súdu výrok napadnutého rozhodnutia vecne aj logicky nadväzuje na výrok rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, kde žalovaný vyslovil, že napadnuté rozhodnutie mení vo výroku ako aj v príslušnej časti odôvodnenia tak, že konkretizoval konkrétnu časť výroku rozhodnutia ako aj spôsob vykonanej zmeny. Z výroku napadnutého rozhodnutia v spojení s odôvodnením rozhodnutia je zrejmé, že došlo k zmene prvostupňového rozhodnutia, v akej časti zmena nastala a je z neho nad všetku pochybnosť zrejmé nové znenie textu zmenou dotknutej časti ako aj skutočnosť, že vo zvyšku výrokovej časti nebol v rámci odvolacieho konania vykonaný žiaden zásah, ktorý by mal povahu zmeny, resp. zrušenia rozhodnutia. Výrok napadnutého rozhodnutia a zmena vykonaná v rámci odvolacieho konania podľa názoru správneho súdu vyhovuje zásade právnej istoty rozhodnutí správnych orgánov.

15. Ďalej správny súd považuje za potrebné pre úplnosť podočknúť, že pod zmenou rozhodnutia treba vo všeobecnosti rozumieť stav, keď vec, ktorá je predmetom konania, odvolací orgán rozhodne inak ako orgán prvého stupňa. Reformačný výrok odvolacieho orgánu sa stáva nezávislým od výroku rozhodnutia prvého stupňa, je novým vyriešením predmetu veci, a to spôsobom, ako vo výroku svojho rozhodnutia uvedie odvolací orgán (konajúc vo vlastnom mene). Odvolací orgán teda zmenou rozhodnutia nahrádza rozhodnutie prvého stupňa. V tomto smere preto neprichádza do úvahy, aby odvolací orgán zmenil len časť samostatného výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ktorý by mal tvoriť nerozlučný celok. V rozhodovacej praxi teda v prípadoch, keď odvolací orgán zmenil len časť rozhodnutia prvého stupňa (obsahujúceho samostatné teda ucelené výroky) pre zaistenie súčasnej platnosti a záväznosti zmenou nedotknutých výrokov prvostupňové rozhodnutie „vo zvyšku“ potvrdzuje. Tento postup je právne odôvodnený, avšak najmä len v prípadoch, keď sa rozhodnutím riešia

relatívne samostatné veci, ktoré sú spôsobilé byť predmetom samostatného konania (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4SŽ 139/2002. V prejednávanej veci podľa názoru správneho súdu však o takýto prípad nešlo, t. j. rozhodnutím sa neriešili „relatívne samostatné veci“, ktoré by boli spôsobilé byť predmetom samostatného konania. Preto „nepotvrdenie“ rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa vo zvyšnej časti nebolo vadou, ktorá by mala za následok nezákonné rozhodnutie vo veci v zmysle nepreskúmateľného výroku rozhodnutia žalovaného.

16. Žalobca na podporu svojich tvrdení o nepreskúmateľnosti výroku rozhodnutia žalovaného poukazuje na závery NS SR obsiahnuté v odôvodnení sp. zn. 10SŽa/36/2015 zo dňa 20.01.2016. V danej veci bolo predmetom prieskumu rozhodnutie žalovaného - Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, ktorým žalovaný zmenil časť výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa tak, že namiesto výroku „zároveň účastníkovi konania v zmysle vyššie citovaného paragrafu zákona o pobyte cudzincov určuje zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky na dobu 3/tri/roky a administratívne ho vyhostil podľa § 77 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov na územie Alžírsko“ na znenie „zároveň účastníkovi konania podľa ust. § 82 ods. 2 písm. b) zákona o pobyte cudzincov určuje zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky na dobu 3/tri/roky a administratívne ho vyhostuje podľa § 77 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov na územie Alžírsko“, pričom kasačný súd vytkol žalovanému, že dôvodom tejto „zmeny“ bola nesprávna citácia ustanovenia zákona, pričom na odstránenie chýb v písaní, v počtoch a iných zrejmych nesprávostiach v písomnom vyhotovení rozhodnutia správneho orgánu podľa názoru kasačného súdu slúži iný inštitút (inštitút opravy rozhodnutia) v zmysle § 47 ods. 6 Správneho poriadku. Správny orgán mal po zistení tejto chyby vec vrátiť prvostupňovému správneho orgánu na odstránenie chyby v písaní v zmysle § 47 ods. 6 Správneho poriadku. Rovnako v prejednávanej veci pred kasačným súdom, na ktorú poukazuje žalobca, kasačný súd vytkol žalovanému, že tento zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu len v časti výroku týkajúceho sa určenia zákazu vstupu žalobcu na územie SR s tým, že však opomenul rozhodnúť o ďalších samostatných častiach výroku, ktoré žalobca napadol odvolaním, a to o výroku prvostupňového rozhodnutia v časti o administratívnom vyhostení žalobcu. V prejednávanej veci pred správnym súdom nemožno aplikovať závery uvedeného rozhodnutia NS SR, nakoľko v správnom súdom posudzovanej veci nejde o situáciu, kedy by odvolanie žalobcu smerovalo len voči niektorým samostatným výrokom rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, pričom žalovaný by rozhodol o odvolaní len vo vzťahu k niektorým namietaným samotným výrokom.

17. Rovnako podľa názoru správneho súdu nemožno v danej veci aplikovať závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10SŽak/5/2019 v časti citovanej žalobcom v doplnení žaloby, nakoľko citácia žalobcu uvedená v doplnení žaloby netýkala sa právnych záverov kasačného súdu, ale bola citáciou záverov rozhodnutia preskúmaného kasačným súdom, a to rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, pričom Najvyšší súd SR v danej veci kasačnú sťažnosť zamietol s poukazom na iné dôvody, než aké obsahol Krajský súd v Bratislave v preskúmanom rozhodnutí.

18. Pokiaľ ide o námietku žalobcu o prekročení rozsahu odvolacích oprávnení žalovaným, ktorý posudzoval vec nad rámec odvolacích dôvodov, správny súd uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

19. Z dikcie z citovaného ust. § 59 ods. 1, 2 Správneho poriadku vyplýva, že odvolací orgán má rozsiahle oprávnenia nielen čo do rozsahu prieskumnej činnosti, ale aj vo vzťahu k spôsobu rozhodovania o odvolaní. Odvolací orgán pri svojom rozhodovaní nie je viazaný návrhmi odvolateľa. Naopak, zákon mu ukladá povinnosť zrušiť, resp. zmeniť každé nezákonné rozhodnutie, a to aj mimo rámca dôvodov odvolania. Pri zmene rozhodnutia v dôsledku toho môže preskúmané rozhodnutie zmeniť dokonca aj v neprospech odvolateľa (t. j. neuplatňuje sa zákaz reformatio in peius), ba dokonca môže rozhodnúť aj nad rámec návrhov odvolateľa (reformatio in melius).

20. Ďalej za účelom vyhodnotenia ostatných meritorných žalobných námietok správny súd uvádza, že z obsahu administratívneho spisu, a to z obsahu námietok žalobcu, ktoré vzniesol v koncentračnej lehote, vyplýva, že žalobca v súlade s citovaným ust. § 61 ods. 1 stavebného zákona vzniesol nasledovné námietky (ktorým nebolo rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa vyhovieť):

- Stavebný úrad nenariadil ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním a vychádzal len z podkladov účastníka konania a jemu dostupnej dokumentácie. Ak by stavebný úrad nariadil ústne

pojednávanie, miestne zisťovanie, zistil by, že prístupová cesta vedúca k stavebnému pozemku je úzka a nezodpovedá podmienkam uvedeným v stavebnom zákone a vyhlášky č. 532/2002 Z.z..

- Prístupová cesta je dlhá 82 metrov, čo znamená, že aby táto cesta mohla viesť k rodinnému domu (t. j. cesta má viac ako 50 metrov), je povinnosť na nej vybudovať otočisko - spevnenú plochu pre budúce prípadné otáčanie motorových vozidiel kategórie MV, do ktorej patria aj vozidlá požiarnej techniky. Súčasná prístupová cesta je bez otočiska, a tiež je veľmi úzka. Prístupová cesta je v niektorých bodoch široká 2,5 m, čo znamená, že v žiadnom prípade tadiaľ neprejde nielen vozidlo požiarnej techniky ale ani nákladné, prípadne iné vozidlá, ktoré budú realizovať stavbu. Žalobca k uvedenej námietke priložil fotodokumentáciu.

- Prístupová cesta k budúcej stavbe rovnako nie je prispôsobená na prejazd nákladných vozidiel zabezpečujúcich odvoz odpadu.

- Stavebník nijakým spôsobom nepreukázal, akým spôsobom bude zabezpečený odtok dažďovej vody na budúcej stavbe. Žalobca sa domnieva, že pod vplyvom fyzikálnych zákonov by dažďová voda zo strechy budúcej stavby mohla stekať na pozemok žalobcu a ohrozovať susednú stavbu, a tým spôsobovať množstvo problémov, čo je v rozpore s § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Žalobca až v podanom odvolaní (t. j. po uplynutí koncentračnej lehoty na uplatnenie námietok v administratívnom konaní) uviedol ďalšie skutočnosti, a to:

- prístupová komunikácia nie je spevnená

- katastrálna mapa nezodpovedá skutočnosti, o čom svedčí priložený geometrický plán

- na parcele 353 je postavený plot, na ktorý bolo vydané povolenie stavebných úprav č. ev. 26298/2008, čím sa zmenšila priechodnosť cesty.

- parcela je v spoluvlastníctve žalobcu a Q. B., pričom žalobca dal súhlas len ku zhotoveniu vodovodnej prípojky a nie k stavbe domu.

- Vo vzťahu k prístupovej komunikácii vzniesol žalobca v odvolaní ďalšiu námietku (popri námietke o absencii otočiska pre záchranné a hasičské vozidlá, ktorú vzniesol už v námietkach) a to, že nespĺňa ani zaťaženie 80kN.

- Vyjadril pochybnosť, ako bude prístupová komunikácia fungovať v zimných mesiacoch, keď je súvislá vrstva snehu, nakoľko doposiaľ o údržbu staral sa len žalobca. Nie je zrejmé, kam sa bude sneh odpratávať.

- Stavebné povolenie nerieši prístup aj k parcelám iných vlastníkov, ako napríklad žalobcu a ďalšej účastníčky v rade 11/.

V podanej žalobe (t. j. rovnako až po uplynutí koncentračnej lehoty) uviedol žalobca novú námietku ohľadne zásahu do súkromia a pohody bývania, ktorú neuviedol v administratívnom konaní (nepočítajúc púhy odkaz žalobcu v námietke vznesenej v administratívnom konaní na ust. § 19 Ústavy SR), bez akejkoľvek konkretizácie, v čom je daný zásah do súkromia a pohody bývania rozhodnutím žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa. Rovnako až v žalobe vzniesol žalobca námietku, v zmysle ktorej záver správneho orgánu (z dôvodu evidencie v katastri), že sa jedná o účelovú komunikáciu, je nesprávny, keďže kód využitia pozemku uvedený v katastri zahŕňa aj iné spôsoby využitia parcely a naviac ohliadkou a fotodokumentáciou predloženou žalobcom bolo preukázané, že sa nejedná o účelovú komunikáciu, nakoľko nemá cestné teleso ale len nasypný štrk.

21. Správny súd s poukazom na vyššie citované ust. § 61 ods. 1 stavebného zákona konštatuje, že všetky vyššie uvedené námietky (obsiahnuté v odvolaní a žalobe) neboli vznesené v súlade s vyššie citovaným ust. § 61 ods. 1 stavebného zákona, napriek tomu, že v oznámení o začatí predmetného spojeného územného a stavebného konania zo dňa 26.11.2019 bol žalobca poučený o povinnosti všetky námietky vzniesť v lehote 7 pracovných dní odo dňa doručenia oznámenia s tým, že na námietky doručené po uvedenej lehote správny orgán nebude prihliadať. Žalobcovi bolo uvedené oznámenie doručené dňa 02.12.2019. Pokiaľ uvedené námietky neboli uplatnené v súlade s koncentračnou zásadou v zmysle citovaného zákonného ustanovenia stavebného zákona, je potrebné konštatovať, že námietky žalobcu v tomto rozsahu sa prekludovali. Nebolo preto povinnosťou žalovaného na ne prihliadať a nemôžu z tohto dôvodu už tvoriť ani predmet správneho súdneho prieskumu.

22. Zo žalobných námietok, ktoré súčasne žalobca uplatnil aj v koncentračnej lehote, boli preto pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného pre správny súd relevantné iba námietky:

- Námietka žalobcu vo vzťahu k prístupovej komunikácii (parc. č. C-KN 353 kat. úz. O. R.), že prístupová komunikácia je úzka (v niektorých bodoch široká len 2,5 m), čo znamená, že tento stav bráni, aby sa po

ceste pohybovali stavebné mechanizmy, resp. hasičské a záchranárske vozidlá, resp. vozidlá pre odvoz odpadu a na danej prístupovej komunikácii nie je vybudované otočisko.

- Námetka, že stavebníčka nijako nepreukázala, ako bude zabezpečený odtok dažďovej vody.

23. Správny súd meritórne žalobné námietky uplatnené žalobcom súčasne v koncentračnej lehote v administratívnom konaní vyhodnotil nasledovne:

24. Žalobca namietol v koncentračnej lehote vo vzťahu k prístupovej komunikácii (za ktorú žalobca považoval č. C KN 353 kat. úz. O. R.), že prístupová komunikácia je úzka (v niektorých bodoch široká len 2,5 m), čo znamená, že tento stav bráni, aby sa po ceste pohybovali stavebné mechanizmy, resp. hasičské, záchranárske vozidlá a vozidlá odvážajúce odpad a nie je na danej prístupovej komunikácii vybudované miesto pre otočenie vozidiel požiarnej ochrany, resp. záchranej služby. Z iných hľadísk nedostatky prístupovej komunikácie žalobca v koncentračnej lehote nenamietal (t. j. nenamietal v koncentračnej lehote otázku zaťaženia komunikácie, absenciu jej spevnenia, ani to, že nejde o účelovú komunikáciu, resp. že údaj v katastri nezodpovedá skutočnosti). Ďalej je potrebné pre úplnosť uviesť, že na tú časť námietky uplatnenej v koncentračnej lehote, že prístupová komunikácia nezodpovedá stavebnému zákonu a vyhláške, vzhľadom na jej neurčitost' nemusel správny orgán reagovať. V zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva súd, resp. správny orgán je povinný reagovať len na námietku 1) relevantnú a 2) konkrétnu. V danom prípade táto časť námietky postrádala konkrétnosť.

25. Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. ktorou sa stanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 532/2002 Z.z.“) podľa tejto vyhlášky sa postupuje pri projektovaní a schvaľovaní územnoplánovacích podkladov a územnoplánovacej dokumentácie a pri umiestňovaní, projektovaní, povoľovaní, uskutočňovaní, kolaudovaní, užívaní a odstraňovaní stavby.

Podľa § 7 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. stavba podľa druhu a účelu musí mať kapacitne vyhovujúce pripojenie na pozemné komunikácie, prípadne na účelové komunikácie.

Podľa § 7 ods. 2 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. pripojenie stavby na pozemné komunikácie musí svojimi rozmermi, vyhotovením a spôsobom pripojenia vyhovovať požiadavkám bezpečného užívania stavby a bezpečného a plynulého prevádzkovania na príslušných pozemných komunikáciách. Podľa druhu a účelu stavby musí pripojenie spĺňať aj požiadavky na dopravnú obsluhu, parkovanie a prístup a použitie požiarnej techniky.

Podľa § 82 ods. 1 vyhlášky č. 94/2004 Z.z. o technických požiadavkách na protipožiarnu bezpečnosť stavieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 94/2004 Z.z.“) prístupová komunikácia na zásah musí viesť aspoň do vzdialenosti 30 m od stavby a od vchodu do nej, cez ktorý sa predpokladá zásah; ak prístupová komunikácia vedie k rodinnému domu, táto vzdialenosť môže byť najviac 50 m.

Podľa § 82 ods. 2 vyhlášky č. 94/2004 Z.z. prístupová komunikácia podľa odseku 1 nemusí byť vybudovaná k samostatne stojacej stavbe, ak náklady na jej vybudovanie by boli neúmerne vysoké alebo ak sa nachádza v ťažko prístupnom mieste alebo na odľahlom mieste.

Podľa § 82 ods. 3 vyhlášky č. 94/2004 Z.z. prístupová komunikácia musí mať trvale voľnú šírku najmenej 3 m a jej únosnosť na zaťaženie jednou nápravou vozidla musí byť najmenej 80 kN; do trvale voľnej šírky sa nezapočítava parkovací pruh.

Podľa § 82 ods. 4 vyhlášky č. 94/2004 Z.z. vjazdy na prístupové komunikácie a prejazdy na nich musia mať šírku najmenej 3,5 m a výšku najmenej 4,5 m.

Podľa § 82 ods. 5 vyhlášky č. 94/2004 Z.z. každá neprejazdná jednopruhová prístupová komunikácia dlhšia ako 50 m musí mať na konci slučkový objazd alebo plochu umožňujúcu otáčanie vozidla.

26. Správny súd vyhodnotil odôvodnenie rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa v časti vysporiadania sa s vyššie citovanou námietkou žalobcu (vznesenou v žalobe ako aj v koncentračnej lehote v administratívnom konaní) za nepreskúmateľné.

27. Správny orgán prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že pokiaľ ide o dopravné napojenie navrhovanej stavby z ulice Hlavná cez pozemok C KN parc. č. 353, podľa údajov katastra nehnuteľností je predmetný pozemok vedený na LV č. XXX ako druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, spôsob užívania 22 - pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasti. Na predmetnom pozemku C KN parc. č. 353 sa nachádza existujúca cestná komunikácia (obslužná a účelová komunikácia) v súkromnom vlastníctve stavebníčky a žalobcu, pričom spoluvlastnícke podiely každého z nich sú 1/2. Správny orgán prvého stupňa poukazuje na skutočnosť, že nie je oprávnený spochybňovať údaje katastra nehnuteľností, ktoré sú hodnoverné a záväzné a podľa ktorých je pozemok vedený ako existujúca cestná komunikácia. Správny orgán prvého stupňa poukazuje na skutkové zistenia z projektu protipožiarnej bezpečnosti stavby špecialistu požiarnej ochrany T. B. A., z ktorého obsahu cituje: „Prístupové komunikácie - v zmysle § 82, vyhl. 94/2004 musí prístupová komunikácia na zásah viesť do vzdialenosti 50 m od stavby a od vchodu do nej, cez ktorý sa predpokladá zásah a musí mať trvale voľnú prechodnú šírku najmenej 3,5 m, prejazdnu výšku min. 4,5 m a jej únosnosť na zaťaženie jednou nápravou vozidla musí byť najmenej 80 kN. Komunikácia, t. j. cesta pred objektom je považovaná za prístupovú komunikáciu k objektu, tieto podmienky spĺňa. Prístupová komunikácia musí byť vyhotovená aspoň ako obslužná miestna komunikácia podľa STN 73 6110“. V nadväznosti na uvedenú citáciu správny orgán prvého stupňa konštatoval, že prístupová komunikácia pre vozidlo požiarnej techniky má byť vzdialená do 50 m od navrhovanej stavby a má byť vyhotovená aspoň ako obslužná miestna komunikácia, čo existujúca prístupová komunikácia podľa posúdenia špecialistom požiarnej ochrany spĺňa. Ďalej správny orgán prvého stupňa v nadväznosti na problematiku odvozu komunálneho odpadu uvádza, že nie je oprávnený spochybňovať, či existujúca prístupová komunikácia spĺňa parametre a požiadavky platnej legislatívy pre navrhovanie a užívanie komunikácií. Prístupová komunikácia je zo severozápadnej strany od ul. Hlavnej uzatvorená existujúcim oplotením (vzdialené cca 30 m od ul. Hlavnej), odvoz odpadov zo stavby rodinného domu žalobcu musí byť riešený vyložením smetnej nádoby pred toto oplotenie, t. j. k hlavnej ceste. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia (okrem iného) v nadväznosti na závery Technickej správy T. B. A. v súvislosti s problematikou prístupovej cesty uvádza, že rodinný dom bude situovaný v bezprostrednej blízkosti spevnených plôch a bude z nich priamo prístupný. Podľa výkresu situácie v spojení so skutkovým a právnym stavom bude rodinný dom s plochou pre odstavenie dvoch motorových vozidiel prístupný z účelovej komunikácie postavenej na pozemku parc. č. 353 C-KN pripojenej na miestnu komunikáciu ul. Hlavná. Ďalej žalovaný udáva, že obhliadkou z 19.05.2020 zistil, že pozemok parc. č. C-KN 353 v úseku od okraja ulice Hlavná až po bránu s oplotením na úrovni spojnice hraníc pozemkov parc. č. 353 a 357 je spevnený štrkovým posypom a za bránou až po hospodársku budovu postavenú na pozemku parc. č. 351 C-KN sú v dvoch radoch pozdĺž tohto pozemku uložené betónové tvárnice. Žalovaný udáva, že účelová komunikácia má v najužšom mieste (vzdialenosť medzi spojnicou pozemkov parc. č. 346 a 347/3 C-KN s pozemkom parc. č. 352 C-KN) šírku cca 2,75 m, čo umožňuje prejazd osobného motorového vozidla skupiny I (podskupiny 01 a 02) uvedené v čl. 15 STN 73 6056. Na základe vykonaného dokazovania žalovaný konštatoval, že umiestnenie rodinného domu je navrhnuté vo vzdialenosti menšej ako 50 m, pričom v tomto úseku účelová komunikácia spĺňa aj vyhláškou č. 94/2004 Z.z. požadovanú 3 m šírku z hľadiska protipožiarnej bezpečnosti pri výstavbe a pri užívaní stavieb, čo umožňuje prístup hasičských vozidiel a ich odstavenie počas zásahu a umožňuje aj prístup vozidiel záchrannej služby.

28. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa je zrejmé, že správny orgán prvého stupňa za „prístupovú komunikáciu“ k stavbe v intenciách citovaného ust. § 82 vyhlášky č. 94/2004 Z.z. (ako je zrejmé z odseku 4 strana 18 a odseku 2 strana 19 odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa) považoval pozemok C KN parc. č. 353 a vo vzťahu k tejto nehnuteľnosti vyhodnocoval naplnenie podmienok, ktoré má na mysli citované ust. § 82 vyhlášky č. 94/2004 Z.z. poukazujúc pritom na podklad rozhodnutia - stanovisko špecialistu požiarnej ochrany T.

29. Rovnako žalovaný v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že z vykonaného dokazovania (list vlastníctva, technická správa, projekt požiarnej ochrany, obhliadka) okrem iného (na strane 10 odsek 2, 3) vyplýva, že účelová komunikácia, za ktorú považoval pozemok č. C-KN 353, spĺňa podmienky § 82 vyhlášky č. 94/2004 Z.z..

30. Z obsahu stanoviska špecialistu požiarnej ochrany T. B. A., a to z jeho bodu 3.7.1 však vyplýva, že špecialista hodnotil parametre miestnej komunikácie, čo je zrejme jednak z použitého prívlastku „miestna“ komunikácia v texte uvedeného bodu ako aj zo skutočnosti, že uvedenú komunikáciu označil za „asfaltovú cestu“. Špecialista ako prístupovú komunikáciu teda hodnotil ulicu hlavnú (napojenú na pozemok parc. č. 353) a nie samotný pozemok parc. č. CKN- 353, ako to učinili správny orgán prvého stupňa a žalovaný odvolávajúci sa pritom (okrem iného) aj na závery špecialistu požiarnej ochrany. Neušlo pozornosti správneho súdu, že správny orgán prvého stupňa citujúc závery T. B. A. neuviedol tú časť jeho vyjadrenia (ktorá mala byť súčasťou jeho citácie), kde sa T. B. A. vyjadril, že ide o „asfaltovú cestu“, z čoho je zrejme, že nepochybne nemohol mať špecialista na mysli parc. č. C-KN 353, o ktorej je nesporné, že je spevnená len štrkovým násypom.

31. Žalovaný sa uvedenú nezrovnalosť snažil dať na pravú mieru vo vyjadrení k žalobe, avšak správny súd pripomína, že atribút preskúmateľnosti z hľadiska zrozumiteľnosti a dostatku dôvodov musí napĺňať preskúmané rozhodnutie a absenciu dôvodov nemožno nahrádzať ich dopĺňaním, resp. ozrejmovaním vo vyjadrení k žalobe.

32. Podľa § 35 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

Podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

33. Jedným z imanentných predpokladov činnosti súdu je danosť atribútu preskúmateľnosti správneho aktu (jazykový aj logický) a požiadavky na určitú kvalitu i kvantitu dôvodov v ňom obsiahnutých. Je potrebné mať na pamäti, že odôvodnenie rozhodnutia plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. Tým sa napĺňa jedno zo základných pravidiel konania - posilňovať dôveru občana v správnosť rozhodovania správnych orgánov. Ďalšou funkciou je kontrolná funkcia, predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie prípadne preskúmať. Presvedčivé odôvodnenie tak môže zamedziť zbytočnému uplatňovaniu opravných prostriedkov. Ak atribút preskúmateľnosti odôvodnenia správny akt orgánu verejnej správy nenapĺňa, potom správny súd nemôže správny akt preskúmať, nemôže si správny súd na záveroch správneho orgánu vybudovať svoje úvahy o veci a ani účastníci proti nemu nemôžu náležite formulovať žalobné námietky.

34. Odôvodnenie rozhodnutia vydaného v konaní podľa stavebného zákona musí spĺňať atribúty, ktoré pre rozhodnutie správneho orgánu vyžaduje citované ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku, ktorý je potrebné subsidiárne aplikovať. Navyiac správny súd súčasne konštatuje, že právo účastníka na riadne odôvodnenie rozhodnutia, t.j. také odôvodnenie, v ktorom sa správny orgán vysporiada s podstatnými námietkami účastníka vo veci, je jednou zo záruk spravodlivého procesu, a tak aj predpokladom zachovania princípov právneho štátu. Pri hodnotení preskúmateľnosti správneho rozhodnutia je potrebné aplikovať v zásade rovnaké princípy, ako pri posudzovaní preskúmateľnosti súdnych rozhodnutí vychádzajúc z princípov právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR) a práva na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 Ústavy SR).

35. V tejto súvislosti správny súd podotýka, že za relevantný možno podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu (napr. vo veciach Hiro Balany v. Španielsko, § 28; Bochan v. Ukrajina, § 84; Krasulya v. Rusko, § 52) považovať taký argument, ktorý ak by bol vyhodnotený ako „opodstatnený“ (vecne správny), mal by vplyv na výsledok rozhodnutia vo veci. S námietkami takéhoto charakteru, ako je zrejme z ustálenej judikatúry Európskeho súdu a Ústavného súdu SR je povinný sa orgán verejnej správy (ako aj súd) vecne vysporiadať. Len na okraj správny súd podotýka, že to, že je námietka relevantná a konkrétna, ešte nesvedčí aj o „opodstatnenosti“ (well-founded), resp. vecnej správnosti argumentu.

Posúdenie „opodstatnenosti inak relevantného a inak relevantnej a konkrétnej námietky musí byť však predmetom úvah orgánu verejnej správy (resp. súdu).

36. V intenciách vyššie uvedených právno-teoretických postulátov dospel správny súd k záveru o nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa pre nezrozumiteľnosť (ktorý nedostatok žalovaný neodstránil) v tej jeho časti, kde správny orgán prvého stupňa konštatoval, že prístupová komunikácia k stavbe, za ktorú považoval parcelu C KN č. 353 spĺňa parametre citovaného ust. § 82 vyhl. č. 94/2004 Z.z. s poukazom (okrem iného) najmä na závery špecialistu požiarnej ochrany T. B. A., ktorý však za prístupovú komunikáciu, ktorej parametre v intenciách citovaného ust. § 82 nepovažoval parcelu C KN č. 353, ale ako je zrejmé z kontextu ním podanej správy, miestnu komunikáciu - v tom čase posudzovanú ulicu Hlavnú.

37. Správny súd s poukazom na vyššie uvedené musí konštatovať, že žalobca nedostal zrozumiteľnú odpoveď na námietku ohľadne prístupovej komunikácie (za ktorú žalobca považoval C KN č. 353), a to vo vzťahu k námietke nedostatočnej šírky a absencie priestoru pre otočenie hasičských a záchranných vozidiel na prístupovej komunikácii. V tejto súvislosti správny súd považuje za potrebné zdôrazniť, že uvedená námietka žalobcu (uplatnená tak v koncentračnej lehote v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa aj v odvolaní), pritom napíňa atribút námietky relevantnej, nakoľko jej vyhodnotenie je v zmysle citovaného ust. § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1, 2 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. v nadväznosti na citované ust. § 82 vyhlášky č. 94/2004 Z.z. podstatné pre rozhodnutie vo veci a rovnako atribút námietky konkrétnej, preto bolo povinnosťou správnych orgánov túto zodpovedať, a to preskúmateľným spôsobom. V uvedenej časti je rozhodnutie žalovaného tak nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, čo bolo dôvodom na jeho zrušenie v intenciách citovaného ust. § 191 ods. 1 písm. d) SSP.

38. Ďalej žalobca v koncentračnej lehote v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa uplatnil námietku, v zmysle ktorej stavebník žiadnym spôsobom nepreukázal, ako bude zabezpečený odtok dažďovej vody na stavbe. V žalobe konkrétne namieta v súvislosti s uvedenou skutočnosťou, že žalovaný ani správny orgán prvého stupňa sa s uvedenou námietkou nijak nevysporiadali. Správny súd danú žalobnú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Správny súd podotýka, že nebolo povinnosťou žalovaného na túto námietku v odvolacom konaní reagovať, nakoľko ju žalobca nevzniesol aj v podanom odvolaní. Správny orgán prvého stupňa sa s problematikou odtoku dažďovej vody vysporiadal na strane 19 v odseku 4 rozhodnutia, keď konštatoval, že „podľa predloženej projektovej dokumentácie je odvedenie dažďových vôd zo strechy stavby rodinného domu riešené cez lapače strešných splavenín do dažďovej kanalizácie vyústenej do dvoch navrhovaných vsakovacích objektov na pozemku C KN parc. č. 358/1 výlučne vo vlastníctve stavebníka. Namietateľ mal možnosť overiť si túto skutočnosť a nahliadnuť do projektovej komunikácie na stavebnom úrade, čo však neučinil. Najbližšia stavba vo vlastníctve namietateľa je vo vzdialenosti viac ako 13 m od navrhovanej novostavby. Dažďové vody preto nemôžu ovplyvniť susednú stavbu a nebudú odtekať na pozemky namietateľa. Námietku stavebný úrad považuje za neopodstatnenú a preto ju zamietol“. Správny súd k uvedenému konštatuje, že citované závery správneho orgánu prvého stupňa vychádzajú zo stavebníkom predloženej projektovej dokumentácie - sprievodnej a súhrnnej technickej správy - bod 2.13 „kanalizácia“. Citované závery správneho orgánu prvého stupňa sú ucelené, koherentné a netrpia vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, resp. nezrozumiteľnosť.

39. Správny súd na záver pre úplnosť podotýka, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 20.10.2020 (str. 108 odsek 2 súdneho spisu) uvádza, že žalovaný ohliadkou miesta stavby len overoval skutkový stav. V žiadnom prípade šírku tohto pozemku nezameriaval. Svoj záver, že prístupový pozemok má v najužšom mieste 2,75 m, žalovaný vyvodil z verejne dostupných údajov, a to z internetového portálu GKÚ Bratislava aplikácie „Mapka“, ktorá poskytuje základné informácie: údaje o pozemkoch a jej vlastníkoch, obsahuje podkladové vrstvy, napr. ortofotomapu, údaje o sklone pozemkov, obsahuje údaje o nadmorskej výške pozemku, a pod. Pomocou aplikácie meranie žalovaný údaje o šírke pozemku parc. č. 353 C KN z tejto mapky aj zistil. Žalobca ako dôkaz k uvedenému záveru k vyjadreniu k žalobe priložil dôkaz: meranie z portálu „Mapka“. V tejto súvislosti správny súd zdôrazňuje, že žalovaný v žalobou napadnutom rozhodnutí však svoje závery o šírke účelovej komunikácie (str. 10 odsek 2 rozhodnutie žalovaného) uvádza v nadväznosti na vykonanú obhliadku na mieste samom dňa 19.05.2020. Pokiaľ údaj o šírke účelovej komunikácie zisťoval žalovaný meraním z portálu „Mapka“, mal túto skutočnosť uviesť v žalobou napadnutom rozhodnutí a súčasťou administratívneho spisu mal byť v takom prípade aj podklad k uvedenému zisteniu. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že portál je verejne prístupný.

Súčasť administratívneho spisu musia tvoriť všetky podklady, z ktorých žalovaný, resp. správny orgán prvého stupňa vychádzali pri formulovaní svojich skutkových záverov relevantných z hľadiska aplikácie dotknutých právnych noriem.

40. Z uvedených dôvodov správny súd rozhodnutie žalovaného s poukazom na citované ust. § 191 ods. 1 písm. d) SSP zrušil a vec vrátil žalovanému podľa § 191 ods. 4 veta prvá SSP na ďalšie konanie, v ktorom odstráni správnym súdom vytýkané vyššie označené nedostatky.

41. Pre úplnosť správny súd uvádza, že na nariadenom pojednávaní zamietol návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania obsiahnuté v žalobe zo dňa 09.07.2020 (stanoviskom k ohláseniu oplotenia, fotografiami 2 ks, Darovacou zmluvou zo dňa 05.12.2007) predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že správny súd nie je súdom skutkovým ale súdom právnym a pre správny súd je podľa § 135 ods. 1 SSP rozhodujúci skutkový stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorým je správny súd viazaný. V prejednávanej veci neboli splnené podmienky, ktoré má na mysli ustanovenie § 120 SSP, pre ktoré by správny súd mohol sám vykonať dokazovanie, t. j. dokazovanie nebolo nevyhnutné pre rozhodnutie správneho súdu vo veci, nešlo o rozhodnutie podľa § 192 SSP a nešlo o rozhodnutie v konaní podľa § 6 ods. 2 písm. b), e), f), i), j) SSP.

42. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. Správny súd náhradu trov konania nepriznal ďalším účastníkom konania v zmysle § 169 SSP a contrario, pretože neboli splnené podmienky na jeho aplikáciu. Nevznikli im totiž trovy v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú by im explicitne uložil správny súd. Vyjadrenie sa k žalobe nebolo ich povinnosťou, ale právom, pričom správny súd mohol konať ďalej bez ich vyjadrenia. Súd nezhliadol ani žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by im mohol náhradu trov priznať.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v 1 mesiaci od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.